



JEAN-PIERRE
GEELEN
COLUMN

Kelder

Dan heb je negen jaar in een kelder in Ruinerwold geleefd, je komt naar boven, de ogen knippend van het daglicht – en dan zie je dat de wereld geregeerd wordt door boze blokkeerboeren. Het is maar een van de vele intrigerende kanten van een bizar drama in het plattelandsbestaan. 'Vader met zes kinderen zit jaren in kelder Ruinerwold: familie wachtte op eind der tijden', kopte RTV Drenthe. We kennen het van verre volken, maar Ruinerwold?

Veel weten we niet, de eerste berichtgeving was warrig. In hun ondergrondse tijdcapsule hadden de kinderen geen weet van medebewoners op aarde. Leefden zij (18 tot 25 jaar) vóór hun kelderbestaan onder een steen?

Toch: elk detail spreekt tot de verbeelding. Zoals de vraag waarover ieder weleens mijmert (zo niet droomt) is: kun je – zelfvoorzienend – van de radar verdwijnen en 'weg' zijn in een wereld vol camera's en satellieten? Heeft niemand deze mensen gemist? Waren er geen familie, vrienden, burens, klasgenoten? Hadden ze geen water, gas, elektriciteit? Waren ze nooit ziek?

Het klinkt als iets van vroeger, maar evengoed zou het drama kunnen wijzen op iets hedendaags: het verlies van sociale controle in kleine gemeenschappen. Waar ooit het dorp de bindende (of benauwende) factor was, zijn we nu zo geïndividualiseerd dat een heel gezin jarenlang ongezien kan blijven. Verontrustend en geruststellend tegelijk.

Volgens de berichten wachtte het gezin op het einde der tijden. Misschien is dat niet waar; intrigerend is het wel. Het geloof in de ondergang is zo oud als de mensheid. Ik, onbezoldigd huiskamerspsycholoog, hou het op gesublimeerde doodsangst.

Volgens Wikipedia is dat einde minstens 46 keer eerder voorspeld, van het jaar 156 door Montanus tot in 2060

Het geloof in het einde der tijden is verleidelijk

door Isaac Newton, die dat had afgeleid uit verborgen boodschappen in Bijbelteksten. Sterrenkijker Nostradamus voorzag het einde 'ergens tussen 1997 en 2007'.

Een van de laatste Nederlanders die de ondergang voorspeld, was Lou de Palingboer, een visser in wie zo'n zeshonderd volgelingen de Messias zagen, iets waar hij zelf ook in ging geloven. Hij voorspelde de apocalyps voor 1961, later 1968 en toen maar voor 18 maart 1972, zij het niet voor hem. Daarin had hij gelijk: zijn einde kwam op 23 maart 1968. Wij achterblijvers tasten bevend in het duister.

Je zou zeggen dat de mens van al die misrekeningen heeft geleerd, maar zo werkt dat niet met doodsangst. Het geloof in het Einde is verleidelijk en wijdverbreid. Van Jehova's Getuigen tot een groeiend leger 'preppers' als Jeroen van Koningsbrugge, die de ondergang afwacht met ladingen vol 'gevroesdroogde shit', zei hij in deze krant.

Ik geloof ook in het einde der tijden, vooral de mijne. Een datum wil ik niet weten. Wist ik die, dan ging ik niet vreugdeloos vrezin in een kil keldertje. Ineens begrijp je waarom Van Koningsbrugge liever lallend ten onder gaat in een warme studio met Linda de Mol en Guus Meeuwis.

De werkelijkheid in Ruinerwold is, hoe onbekend nog, triest genoeg. Er zit een roman in het verdwijnen; Bernlef hing er een heel oeuvre aan op. Lazen de Ruinerwolders Belcampo's *Het grote gebeuren*, waarin het Laatste Oordeel over de bewoners van het plattelandsdorpje Rijssen wordt geveld, voor café Koenderink ('Het viel erg mee, wel 60 procent vond genade')?

Alles wil ik weten over deze zaak. Ik kan niet wachten op de literaire non-fictieversie van dit drama. Laat ze de boekpresentatie vast plannen. Voor je het weet is het te laat.



HET WEER REGEN

Vanuit het zuidwesten valt op steeds meer plaatsen regen. In het noorden is het eerst nog droog met wat zon. Morgen eerst bewolkt en regenachtig, 's middags wat zon en buien. **Pagina V15**

BOZE BOEREN

DIT WORDT
VANDAAG
NIEUWS

De actiegroep Farmer Defence Force houdt protestactie in Den Haag en bij het RIVM in De Bilt.

Russen vormen buffer tussen Turkse troepen en leger Assad

Bert Ianting
Amsterdam

Moskou heeft eenheden van de Russische militaire politie naar het noorden van Syrië gedirigeerd om botsingen tussen Turkse troepen en het Syrische regeringsleger te voorkomen. Troepen van de Syrische president Assad zijn het gebied binnengekomen om de Koerden te beschermen tegen de Turkse militaire inval. Moskou heeft laten weten dat het niet zal toestaan dat de Syrische troepen slaags raken met de Turken.

Rusland uitte dinsdag voor het eerst openlijk kritiek op de Turkse inval. Aleksandr Lavrentjev, president Poetins gezant voor Syrië, noemde de Turkse militaire invasie 'onaanvaardbaar'. Hij ontkende dat Rusland vooraf het groene licht had gegeven voor de operatie waarmee Turkije de Koerdische strijders uit het grensgebied wil verdrijven.

De Turkse troepen trokken binnen nadat de Amerikaanse president Trump de Amerikaanse militairen langs de grens het signaal had gegeven zich terug te trekken. Uit vrees voor de Turken riepen de Koerden vervolgens de hulp van het leger van de Syrische president Assad in.

Op videobeelden van Russische jour-

nalisten was te zien dat leden van de Russische militaire politie bij het Koerdische bolwerk Manbij een door de Amerikanen verlaten post hadden overgenomen. 'Gisteren zaten de Amerikanen hier nog. Nu zijn wij hier. Even kijken hoe ze hier woonden', zegt een Russische militair. Kort daarvoor waren eenheden van het Syrische leger de stad binnengekomen.

De Amerikanen trokken zich dinsdag

Amerikanen hebben Russen mogelijk geholpen bij overnemen posities

helemaal uit de stad terug. Een functionaris van het Pentagon zei tegenover het weekblad *Newsweek* dat de vertrekkende Amerikanen de Russen zelfs langs riskante punten hadden geloodst. 'Het is in feite een overdracht', zei hij.

De Russische militaire politie staat nu tussen de twee partijen in. De komst van de Russen laat zien hoe snel Moskou het gat vult dat is ontstaan doordat de VS plotseling hun Koerdische bondgenoten, de YPG-militie, hebben laten vallen. In de praktijk is het nu Rusland dat de lakens uitdeelt.

Het is niet uitgesloten dat Ameri-

kaanse militairen de Russen inderdaad hebben geholpen hun posities bij de stad Manbij over te nemen. Sommigen van hen schamen zich dat ze de Koerden, met wie ze tegen de terreurgroep Islamitische Staat hebben gevochten, in de steek hebben gelaten. Ongetwijfeld willen zij voorkomen dat de Koerden onder de voet worden gelopen door de Turken.

De Turkse president Erdogan heeft laten weten dat hij vastbesloten is door te gaan met de militaire operatie, ondanks een oproep van Trump de vijandelijkheden te staken. Maar kennelijk wil ook hij voorkomen dat het op een regelrechte botsing met de Syrische troepen uitloopt. In een telefoonsprek met Trump beloofde hij dat de Turkse troepen het Koerdische bolwerk Kobani aan de grens met Turkije met rust zullen laten. Syrische troepen zijn op weg naar de stad.

De ongeveer duizend Amerikaanse commando's die nog in het noorden van Syrië zitten zijn inmiddels bezig zich te hergroeperen voor hun vertrek. Vermoedelijk zullen ze met het oog op de gevechten tussen de Turken en de Koerden via een luchtbrug in veiligheid worden gebracht.

PAGINA 8-9

Hoe moet het verder met de Europese IS-strijders?

Vereniging zet zich in voor behoud van de moeflon in Nederland

Irene de Zwaan
Amsterdam

Tot voor kort liep in de buurt van Vierhouten, op de Veluwe, nog een kudde moeflons rond. Zo'n vijftig stuks. Met hun majestueuze hoorns waren het blikvangers. Des te opmerkelijker is dat sinds een jaar elk spoor van de wilde schapen ontbreekt.

Experts vermoeden dat de wolf heeft toegeslagen. 'Er zijn wat karkassen teruggevonden', zegt Cees Krijger, voorzitter van de recentelijk opgerichte Vereniging De Moeflon. 'Maar de smoking gun ontbreekt.'

Met de mysterieuze verdwijning van de kudde is het aantal moeflons in Nederland naar schatting geslonken tot zo'n vierhonderd stuks. De meeste dwalen rond op de Hoge Veluwe. Kleinere aantallen zijn er in Limburg en de Achterhoek. De wolf, die onlangs na 150 jaar weer in Nederland opdook, maakt hun toekomst onzeker. In Noord-Duitsland is de moeflon als gevolg van de oprukkende wolf zelfs helemaal verdwenen.

Reden voor Krijger om met een aantal vrijwilligers, die zich op Veluwe inzetten voor natuurbehoud, op de bres te springen voor

de moeflon. En voor de duidelijkheid: dit is geen antiwolvenclub. 'Als een wolf een moeflon tegenkomt, eet die dat beest natuurlijk gewoon op. Dat is de natuur', aldus Krijger. Wel zou de vereniging graag zien dat de moeflon wordt erkend als inheemse diersoort, zodat zijn bestaan wordt veiliggesteld.

De moeflon is volgens Krijger niet alleen 'een fantastisch mooi beest, waarvoor je meteen door de knieën gaat', hij levert ook een nuttige bijdrage aan de biodiversiteit. Naast grassen, twijgen, knoppen en jonge bladeren eten de schapen de grove den, die zich razendsnel verspreidt en daarmee een bedreiging vormt door de inheemse stuifzanden.

De moeflon is bovendien de moeilijkste niet: hij hoeft niet geschoren te worden, heeft geen schaapsherder nodig en geen stal om de nacht door te brengen. De enige vereiste is dat zijn leefgebied wordt afgerasterd. Ter bescherming, maar ook om te voorkomen dat de schapen lukraak aan de wandel gaan.

De moeflon is een exoot; hij komt van nature voor op Corsica en Sardinië. De dieren werden aanvankelijk naar andere landen geëxporteerd voor de jacht. Hun indrukwekkende hoorns waren gewilde trofeeën voor de welgestelden.



Moeflons op de Veluwe.

Foto Vereniging De Moeflon